

4. De Heilige Geest en de gemeente

'Heb je de Heilige Geest ontvangen?' vroeg iemand mij recht op de man af. Ik schrok een beetje van die vraag, aarzelde, maar na enig nadenken zei ik: 'Ja, ik dacht van wel'. Tenslotte was ik christen, jaren geleden tot een levend geloof gekomen in de Here Jezus. Dat gaat toch niet buiten de Geest om, zou ik denken. De Geest is het die levend maakt, heeft de Here Jezus gezegd (Joh. 6:63), dus heb je toch ook de Heilige Geest ontvangen? Het wordt zelfs in Romeinen 8:16 bevestigd, als Paulus zegt dat deze Geest met onze geest getuigt dat we Gods kind zijn. Dus: gedoopt met de Geest? Ik dacht het wel! 'Waar is dan je doopbewijs?' was de volgende vraag. 'Doopbewijs? Hoe bedoelt u?' Dat ik die vraag niet ogenblikkelijk begreep was voldoende om door de mand te vallen. Natuurlijk was ik niet gedoopt met de Geest, want dan zou ik wel in tongen kunnen spreken!

Vervulling met de Heilige Geest

Toch liet de vraag me niet los. Het is tenslotte ook een vraag die je in de bijbel tegenkomt. Paulus stelt die aan een klein aantal discipelen in Efeze: 'Hebt gij de Heilige Geest ontvangen, toen ge tot het geloof kwaamt?' (Hand.19:2). Zij wisten niet eens dat de Heilige Geest er was. Dat kunnen wij als leden van de gemeente van Christus niet zeggen. Elke zondag wordt er in de dienst gebeden om de verlichting en doorwerking van de Geest en we ontvangen de zegen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

In ieder geval is de doop met de Geest een duidelijk bijbels gegeven. De Here Jezus werd zelf gedoopt met de Geest (Luc. 3:22) en Hij gaf zijn discipelen, vlak voor Zijn hemelvaart, de opdracht Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader. Hij noemde toen de Heilige Geest waarmee ze gedoopt zouden worden. Met Pinksteren is het zover, ze worden allen vervuld met de Heilige Geest en beginnen in allerlei talen Gods Naam te verheerlijken. Zo kom je deze vervulling meerdere malen tegen in het boek Handelingen, overigens wel in verschillende bewoordingen. Over de 'doop met de Geest' wordt slechts zes maal in het Nieuwe Testament gesproken, waarvan vier parallelle teksten (Matth. 3:11; Mk. 1:8; Luc. 3:16; Joh. 1:33 en Hand. 1:5;11:16). We komen ook uitdrukkingen tegen als de *belofte* (Hand. 1:4) en het *ontvangen* van de Geest (Hand.2:38). In Handelingen10:44 staat dat de Heilige Geest op allen *viel*. Allerlei uitdrukkingen die staan voor het vervuld worden met de Geest, zonder - inhoudelijk - wezenlijk verschil. Behalve dat bij de doop met de Geest het accent ligt op het subject (God of Christus) en bij het ontvangen van de Geest op het object (de ontvanger van de Geest). Maar ze verwijzen allemaal naar dezelfde geestelijke gebeurtenis, die teruggaat op de uitstorting van de Heilige Geest met Pinksteren. Al deze teksten maken één ding duidelijk: met Pinksteren is de Heilige Geest aan de gemeente gegeven, maar het is niet minder zaak dat we ook persoonlijk deze Geest ontvangen en ermee vervuld worden.

Sommigen beweren dat dat niet nodig is. Omdat de Geest aan de gemeente is gegeven, heb ik daar als meelevend en betrokken lid als vanzelf deel aan. Maar dat is een misverstand. Christus heeft Zijn leven voor Zijn Gemeente ten offer gegeven en is voor ons opgestaan uit de dood. Dat is een feit, maar het is nodig dat dit bijzondere heil ook in mijn leven werkelijkheid wordt, zodat ik ook persoonlijk tot een nieuw leven kom. Dat is niet vanzelf het geval. Met het ontvangen van de Heilige Geest is het niet anders. Op Pinksteren is de Geest in al Zijn volheid uitgestort en aan de gemeente gegeven. Dat is een feit, maar het is zaak dat ook mijn hart en leven er vol van worden. En dat gebeurt met de vervulling met de Geest. Anders gezegd: door de Geest levend gemaakt worden en tot nieuw leven komen is één, met de Heilige Geest gedoopt of vervuld worden is twee.

Tweede zegen?

Dat betekent echter niet dat je daarmee kunt spreken van twee soorten christenen: enerzijds met de Geest vervulde christenen en anderzijds gewone christenen, die vervolgens al gauw gezien worden als eerste- en tweederangs christenen. Die tweedeling is de bijbel vreemd. Hoe dan wel? Toen we (als kind) gedoopt zijn, zijn we gedoopt in de Naam van de Vader en van de Zoon, maar ook in de Naam van de Heilige Geest. Daarmee is ons de belofte van de Geest gegeven. Vervolgens gaat het er echter om dat in mijn leven doorbreekt en werkelijkheid wordt wat mij in de doop is toegezegd (Hand. 2:38). Daarom is er op grond van de Schrift geen reden de vervulling met de Heilige Geest een soort 'second blessing' te noemen. Het is veelmeer een volgend moment in de verdieping van het geloof en van de relatie met Christus.

Maar ook al kun je dan niet spreken van een speciale 'tweede zegen', nodig hebben we de vervulling met de Geest ondertussen wel. Immers, hoeveel christenen zouden er niet zijn wier leven nog niet helemaal doortrokken is door de Geest van God en bij wie Hij alle kamers van hun levenshuis nog niet volkomen heeft vervuld? Misschien geldt dat ook ons wel! Spurgeon heeft een keer gezegd naar aanleiding van Johannes 7:38: 'Ze (de gelovigen) hebben leven en omdat Jezus leeft, zullen ook zij leven. Maar gezondheid en kracht hebben ze niet. Ze hebben leven, maar geen leven in overvloed. Ze hebben geen energie die opwelt en als een rivier uit hen stroomt.' Kan dat niet onze situatie zijn? Zo ja, dan heeft dat tot gevolg dat we niet toekomen aan het doel dat God met ons leven voorheeft en dat de vrucht en de gaven van de Geest onvoldoende tot ontwikkeling komen in ons leven. Willen we echter bruikbaar zijn voor de Here, dan zullen we niet zonder kunnen. De doop met de Geest is daarom niet een luxe, een zegen die je ook wel missen kunt, want niets van wat de Here ons van harte geven wil is overbodig. De Here Jezus, als Gods onuitsprekelijke gave, is niet overbodig. De gave van Zijn Geest is dat evenmin. Wie weet dat beter dan Hij? Daarom getuigt de Schrift er zo duidelijk van. Zouden we dan onszelf, maar bovenal ook de Géver van de Geest te kort willen doen, door er vanuit te gaan dat we de volheid van die Geest niet zo nodig hebben? Omdat je toch wel kunt leven en toch wel kunt geloven? Zou Paulus dat dan ook zómaar tegen de gemeente van Efeze zeggen: '... wordt vervuld met de Geest'? (Ef. 5:18). Natuurlijk niet! Zij hadden dat nodig en wij niet minder!

Verlegenheid

Hetzelfde kun je zeggen van de gemeente in haar geheel. Iemand heeft eens gezegd dat we leven in een eb-periode van de kerk. Het lijkt er soms op dat die grote en brede stroom van de Geest is teruggevloeid in zijn bedding. Ik las het voorbeeld van de bootjes aan de oevers van de Theems, de rivier die door Londen stroomt en in een open verbinding staat met de zee. Bij laag water liggen die boten, hoe mooi en goed en bruikbaar ze anders ook zijn, bewegingloos op de natte klei van de oever. Hun eigenaars kunnen er niets mee beginnen. Pas als het vloed wordt, komen ze in beweging en kunnen ze weer volop gebruikt worden voor allerlei doeleinden. Is het zo ook niet met de kerk? Is dat bij alle vragen en problemen vandaag niet onze grootste verlegenheid? Het gemis aan de volheid en kracht van de Geest? Wat we nodig hebben is een nieuwe doorbraak van de Geest, een opkomende vloed, zodat het schip van de kerk weer volop varen kan.

Vol worden

Maar wat is dan vervuld worden met de Heilige Geest? Het is een uitdrukking die staat voor het helemaal vol worden van de Geest, tot de rand van je hart en leven toe, zelfs tot over de rand heen. Wat ik me daarbij moet voorstellen? Laat ik het zo zeggen: als we God de Vader als onze Schepper belijden, staat Hij in die zin ook boven ons. In de Here Jezus is Hij naar ons toegekomen, is Hij onder ons. En in en door Zijn Geest wil Hij ook met ons zijn en vooral **in** ons. Vervuld worden met de Heilige Geest betekent daarom niet minder dan dat we vervuld worden met de geest van Christus en met alles wat in Hem is. Zoals de Here Jezus ook zelf van de Geest heeft gezegd: 'Hij zal Mij verheerlijken' en 'Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen' (Joh. 16:13). Het betekent dat de geest van Christus mijn hele hart en leven gaat doorrademen, zodat Zijn leven zich in mijn leven gaat realiseren, Zijn liefde mijn liefde wordt, Zijn vrede de mijne, Zijn gezindheid mijn gezindheid, Zijn ogen de mijne, Zijn denken en spreken niet minder.

Mét de Heilige Geest komt dus het leven van de Here Jezus zélf ons leven binnen, het doortrekt ons hele bestaan, zodat we er helemaal vol van worden en alles van ons leven de geur van Hem gaat verspreiden. Het wordt merkbaar op alle terreinen van ons leven. Want de Geest brengt mee dat we er meer en meer naar gaan verlangen om naar Zijn wil te leven, Hem te dienen en ons leven volkomen toe te wijden aan Hem! Dat blijft niet onopgemerkt, ons leven wordt een stralend getuigenis naar buiten.

Denk aan wat er op de Pinksterdag gebeurde. Eenvoudige, ongeletterde mensen, stromen zo vol van de Geest, dat ze enthousiast en met grote blijdschap getuigen van de grote daden van God! Het komt ook tot uitdrukking in de gaven van de Geest die gaan functioneren, zoals het spreken in tongen, het profeteren en vele andere gaven. Daarbij wordt het ook zichtbaar in de praktijk van hun leven, in hun doen en laten, zodat de omgeving aan hen kan zien dat ze met

Jezus zijn geweest (Hand. 4:13). Zo wordt duidelijk wat de Heilige Geest kan en wil doen.

De vraag die van hieruit op ons af komt is: ben ik dan wel vervuld met de Heilige Geest? Sommigen wijzen die vraag af. Ze zeggen: dat hoeft niet meer. Want - aldus hun opvatting - met de uitstorting van de Heilige Geest was de Geest één grote, bruisende en wilde bergbeek. Het leek wel een waterval, maar vervolgens is die stortvloed van de Geest veel meer gekanaliseerd en een rustige stroom geworden, die zijn bedding gezocht heeft in deze wereld, in de gemeente, in huis en hart. En daarom: gedoopt worden met de Geest is dan ook veel meer iets van de begintijd.

Maar waar lezen we dat in de bijbel? Dat kom je nergens tegen, evenmin dat sommige gaven van de Geest tot de begintijd beperkt zijn gebleven, zoals soms wordt beweerd. We doen er goed aan de woorden van de Schrift uiterst serieus te nemen, zeker ook als het gaat om de vervulling met de Geest. Persoonlijk en als gemeente kunnen we niet zonder! Als we daarom tot de conclusie zouden moeten komen dat we wel geloven, maar dat we die vervulling, of de doop met de Heilige Geest niet echt kennen, dan wordt het tijd dat we die leren kennen. Meer nog, dat we die ook ontvangen. En dat brengt me bij de vraag hoe ik daar deel aan krijg. Hoe word ik gedoopt met de Geest en wat is daarvoor nodig?

Hoe?

In ieder geval is het niet nodig dat Pinksteren herhaald wordt, alsof de Heilige Geest opnieuw uitgestort zou moeten worden. De Heilige Geest *is* uitgestort, in al Zijn volheid en aan de gemeente gegeven, in al Zijn volheid. Een nieuwe uitstorting van de Geest is daarom niet nodig. Dat zou trouwens ook te kort doen aan wat God gedaan heeft op Pinksteren. Je zou kunnen zeggen dat de Heilige Geest inderdaad een rivier is, waarvan het water tot boven aan de dijken staat, zoals we in ons land wel eens meemaken, en dat die overvolle rivier door de wereld, of liever door de kerk en de gemeente stroomt. Maar, het kan zijn dat ik áchter die dijk blijf en daar zelfs nog geen natte voeten krijg, laat staan dat die dijken doorbreken en dat ik door die rivier word overspoeld. En dat is nu juist nodig, dat die rivier van Gods Geest ook mijn leven binnenstroomt.

Hoe dat gaat? Sommigen menen dat daar een handoplegging voor nodig is. En dat kan! Je komt dat soms tegen, zoals in Efeze (Hand. 19). Paulus legt twaalf mannen de handen op en ze ontvangen de Geest. Maar een voorwaarde is dat niet. Als Cornelius met een aantal anderen in Caesarea (Hand. 10) onder de prediking van Petrus tot het geloof in Jezus komt, valt de Heilige Geest op hen, zelfs nog vóór zij gedoopt zijn met water en zonder dat hen de handen zijn opgelegd. De handoplegging is alleen een symbolische handeling, een zichtbaar teken van de hand van God, waardoor Hij je wil vervullen met Zijn Geest. Beslist nodig is die handoplegging dus niet. De vervulling met de Geest is met name en vooral een zaak van geloof en van gebed, of van gebed en geloof.

Als we ons geheel en al hebben overgegeven aan de Here, waarbij ons oude en ik-gerichte leven met Christus aan het kruis is gegaan en we met Hem zijn opgestaan tot een nieuw leven, en we er ook met heel ons hart en leven willen zijn voor Hem en voor Zijn dienst (allemaal het werk *van* de Geest!), dan kan er in ons ook een diep verlangen ontstaan naar de vervulling *met* Gods Geest. Jezus doelt daarop als Hij zegt: 'Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke' (Joh. 7:37). Als we die dorst en dat verlangen niet kennen, omdat we ook wel in eigen kracht en met eigen gaven de Here denken te kunnen dienen, zullen we de Heilige Geest niet ontvangen. Naar wat we niet nodig - denken te - hebben, verlangen we ook niet. Daar bidden we ook niet om. En juist het gebed is zo belangrijk in het ontvangen van Gods Geest. Zo zijn er al vele christenen geweest die er naar dorstten om dat meerdere, dat God graag wil geven, te ontvangen. En ze ontvingen leven en overvloed! Dit is het gebed dat altijd verhoord wordt, het gebed om de Heilige Geest. Jezus heeft gezegd: 'Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de Heilige Geest geven aan hen, die Hem daar om bidden!' (Luc. 11:13). En waarom? Omdat de Here niets liever wil dan ons leven en het leven van de gemeente tot volheid brengen. Hij verlangt ernaar om ons vol te maken met Zijn Geest. Nog veel meer dan wij er naar kunnen verlangen. Zullen wij Hem dan teleurstellen?

Bidden in geloof

Door het geloof in de Here Jezus zal de dijk, met daarachter die hoge rivier, doorbreken, zodat

het water van Zijn Geest ook mijn leven binnenstroomt. 'Wie in Mij gelooft, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien', zegt Jezus. En 'dit zei Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden' (Joh. 7:39). Velen verwachten hierbij iets heel emotioneels, iets spectaculairs, wachten daarom ook bijna krampachtig op een heel bijzondere en geestelijke ervaring. Iemand bad ernstig om de vervulling met de Heilige Geest, maar er gebeurde niets. Hij bad nog eens, intenser, vuriger, maar ook toen voelde hij niets. Hij ging naar zijn voorganger en vertelde zijn teleurstelling. Deze legde hem 1 Johannes 5:14 voor: 'Dit is de vrijmoedigheid, die wij tegenover Hem hebben, dat Hij, indien wij iets bidden naar Zijn wil, ons verhoort'. 'Is het gebed om de vervulling met Gods Geest een gebed naar Zijn wil?', vroeg de voorganger. Het antwoord was duidelijk: de Here wil niet liever. 'Dan lezen we verder, want wat zegt de apostel Johannes: 'Indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, weten wij, dat wij de beden *verkregen* hebben, die wij van Hem hebben gebeden'. 'Dus wat heb je gekregen? De Heilige Geest, ook al voel je het niet'. En dat is ook het geheim van bidden in geloof. Geloven dat je het ontvangen hebt, en het zal geschieden, zegt Jezus in Markus 11:24. Met andere woorden: in de weg van het geloof en het gebed ontvang je de Heilige Geest, het zal gebeuren. De Geest zelf zal je hart en leven vol maken, zodat het tot een bron wordt, die zelfs overstroomt!

Belemmeringen

En als dat toch niet gebeurt? Je gelooft dat God het je geeft en geven wil, maar je ervaart helemaal niets, ook na dagen en weken niet. Dat kan omdat er in mijn hart en leven de nodige belemmeringen kunnen zijn. Je kunt zélf dijken opgeworpen hebben, die zelfs verzaamd hebben, zodat je niet volkomen vervuld kunt worden. En zulke dijken zijn er nogal wat. Dat kan alleen al het gebrek aan kennis zijn op dit gebied. Je hebt er eigenlijk nog zelden of nooit bij stilgestaan, je weet het niet goed en je wilt het ook niet weten. En wat je niet weet, daar verlang je ook niet naar, dus strek je je er ook niet met je hele hart naar uit.

Het kan ook zijn dat je het wel weet, maar dat je het te bedreigend vindt. Je hebt bij voorbaat weerstand tegen het onbekende. En daarom denk je er niet over na. Je gaat naar de kerk, leeft mee, leest je bijbel, bidt en dankt, misschien zit je ook op een kring of doe je mee in een of andere activiteit, maar daar laat je het bij. Dat je leven tot volheid komt, vruchtbaar wordt, dat de Here Jezus meer en meer gestalte in je aanneemt - en dat is een van de gevolgen van de doop met de Geest - vind je niet zo nodig. Als je maar behouden bent, daar gaat het je om.

Trouwens, je wilt je leven, ook je geestelijk leven, wel graag in eigen hand houden. Want als je daar de controle over kwijtraakt, dan weet je niet wat er gebeuren kan! Misschien worden dingen in je leven, die je tot dusver zo belangrijk hebt gevonden, wel minder of zelfs onbelangrijk, en andere dingen waar je tot dusver niet zoveel waarde aan hebt gehecht juist heel belangrijk. Dat risico wil je niet lopen, dat wil je in ieder geval nog wel zelf bepalen. Maar daarmee werp je wel een dijk op om geheel vervuld te kunnen worden met Gods Geest.

Een derde belemmering is een bepaalde zonde in je leven. Niet toevallig staat het woord van Paulus om vervuld te worden met de Geest (Ef. 5:18) in het kader van een aantal vermaningen. Hij waarschuwt ertegen mee te doen met allerlei werken van de duisternis zoals hoerij, afgoderij, onreinheid, losbandigheid, hebzucht, enz. Want als je in een of meer van die zonden blijft hangen, er zelfs slaaf van wordt, is het wel zeker dat er voor de Heilige Geest geen plaats meer is. De Heilige Geest komt alleen door een 'schoon kanaal', zoals iemand zei. En dat is maar al te waar. De zonde werpt een dam op voor de stroom van Gods Geest. We mogen dan ook wel bij ons zelf nagaan of er zo'n verstopping van welke zonde of verslaving ook in ons leven zou kunnen zitten. Daarbij is het geraden niets over het hoofd te zien en goed in de spiegel te kijken van God en Zijn Woord. Want elke zonde en elke gebondenheid staat de Heilige Geest en Zijn volheid in de weg.

Ook occulte gebondenheden, waarmee je behept kunt zijn, omdat je in aanraking geweest bent met occulte genezers of je ingelaten hebt met bepaalde machten van duisternis waardoor je occult besmet en zelfs belast bent geraakt, kunnen een belemmering zijn. Toen ik op een bijeenkomst over deze dingen sprak, waren er enkele vrouwen die beleden zich daarmee ingelaten te hebben. Ze hadden ook met de gevolgen ervan te maken gekregen, zoals onbestemde angsten en onzekerheid, depressieve buien, weerstand in het geloof, enz. Op die bewuste morgen hadden ze ook heel wat moeten overwinnen om naar die bijeenkomst te

komen. Iets hield hen tegen en het was niet zo moeilijk te raden wat, of - beter gezegd - wie. Zo kunnen er nog allerlei andere belemmeringen zijn, die de vervulling van de Geest in de weg staan, zoals verwijten aan het adres van de ander, bitterheid, hatelijke gevoelens of gedachten, hoogmoed, wrok, ruzie, onverzoenlijkheid, boosheid, noem maar op.

Aan het kruis

Als je deze dingen bij jezelf herkent, de Heilige Geest laat het je zien, wat dan? Van je afzetten? Er is maar één remedie: dit alles moet aan het kruis! Want wie de Here Jezus toebehoren, wie door het geloof met Hem verbonden zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd, zegt Paulus in Galaten 5:24. Uiteraard bedoelt hij verkeerde hartstochten en begeerten. Breng ze bij het kruis! Dat oude, door de zonde beheerste leven moet radicaal de dood in, wil je in het nieuwe leven vervuld kunnen worden met Zijn Geest. Maar wanneer we dat daadwerkelijk doen, dan zal die stroom van Gods Geest ons leven binnenkomen en daar zal het leven van de Here Jezus zich in ons leven gaan manifesteren. Want zoals de Here Jezus niet veranderd is, zo is ook de Geest niet veranderd. Nog altijd wil Hij graag binnenkomen in het leven van hen die naar Hem uitzien en die alles hebben opgeruimd wat Hem in de weg zou kunnen staan. En het zal gebeuren!

Wordt (steeds) vervuld!

Wat als je eens de Heilige Geest ontvangen hebt, maar het enthousiasme, dat overvloeiende van de begintijd is er niet meer? Dan is het nodig opnieuw vervuld te worden. Zo was het ook in de gemeente van Efeze. Vertelt Handelingen 19 van die twaalf mannen, dat ze vervuld werden met de Heilige Geest, in Efeze 5:18 zegt Paulus dat ze opnieuw vervuld moeten worden. Dat wil zeggen: na een keer gedoopt te zijn met de Geest, heb je regelmatig een nieuwe vervulling nodig. Zo worden ook de leden van de eerste gemeente na de doop met de Geest op Pinksteren, enige tijd later opnieuw vervuld (Hand. 4:31)! Zo staat het ook in Efeze 5:18: 'wordt (regelmatig) vervuld!' De grote prediker Moody heeft gezegd: 'Velen denken dat zij, na eenmaal vervuld te zijn met de Heilige Geest, daarna er altijd vol van zijn. Maar, weet je dan niet dat we lekkende vaten zijn en dat we voortdurend onder de fontein gehouden moeten worden om vol te blijven?'

Een kind krijgt bij de geboorte de levensadem ingeblazen. Maar om te leven en te groeien is het nodig dat de longen van het kind steeds goed vol stromen met zuurstof. Wat de zuurstof is voor ons fysieke leven, is de Heilige Geest voor ons geestelijk leven. Wie zijn geestelijke longen niet telkens vol laat stromen met de zuurstof van Gods Geest, wie niet telkens geestelijk adem haalt, die verslapt, die groeit niet meer. In plaats van de Heilige Geest zal een andere geest je hart en leven gaan vervullen, vervuilde en besmette 'lucht' is er genoeg!

Vandaar dat die nieuwe volheid zo nodig is. We zullen ons dan ook niet langer laten beheersen door zonde, onwil, geesteloosheid, weerstand, of door wat dan ook. We zullen juist elke blokkade opgeven, belijden, bij Jezus brengen en met Hem aan het kruis geven, opdat het werkelijk van ons afgenomen wordt. En het zal van ons afgenomen worden, we zullen vergeving ontvangen en de weg zal open komen voor een nieuwe vervulling met de Geest van God!

Ik heb tot zover met name over de persoonlijke vervulling met de Geest gesproken. En terecht, het is ook een heel persoonlijk gebeuren. Toch kunnen we in een tijd van individualisme ook deze dingen te individualistisch benaderen. De vervulling met de Geest kunnen we namelijk nooit los zien van het geheel van de gemeente. De Geest is ook aan de gemeente gegeven, zoals we al eerder hebben gezien. In het boek Handelingen komen we dan ook telkens tegen dat *allen* vervuld werden met de Geest. En als het er niet letterlijk zo staat, wordt het nog wel bedoeld, de hele gemeente dus. Zo zegt ook Paulus dat we *allen*, als gemeente dus, *in één Geest* zijn *gedoopt* en *met één Geest gedrenkt* (1 Kor. 12:13). En Johannes schrijft dat wij - als gemeente - een *zalving* hebben ontvangen van de Heilige (Geest) (1 Joh. 2:20). Het gaat er dus - en misschien wel in de eerste plaats - ook om dat de gemeente (regelmatig) vervuld wordt met de volheid van Gods Geest en dat alle blokkades die er in de gemeente kunnen zijn (conflicten, lauwheid, liefdeloosheid, veroordeling, enz.), worden opgeruimd. Zodat er een nieuwe vervulling kan plaatsvinden en de stromen van levend water ook uit het binnenste van de gemeente zullen vloeien, tot een getuigenis van deze wereld!

